

ПЕЙО ЯВОРОВ
ШЕПОТ НАСАМЕ

chitanka.info

I

*Дъжд, все дъжд: небето сълзи ли пролива
над оголялата земя?
Мъгли — бездънна паст, — прозината ламя,
вечно сива...
Изчезна пролет в спомена далече.
Нима ще да се върне? Няма да се върне!
Нивга вече.*

*Сълзи — в песни за света: плачи додето
изплачеш ледено сърце,
плачи на жадна мъка в сухите ръце,
с лед в сърцето...
Изчезна пролет в спомена далече.
Нима ще да я сънуваш? Няма да сънуваш!
Нивга вече.*

II

*Разтръгната е радостта — проникната,
обезплодена,
а скръбта
презряно е разбита — чаша доцедена.
И горко ти душа от хладен яд пропита!*

*Живот в живота и света — загадка с присмех
разрешена,
а смъртта
на блянът от воала смело е лишена.
И горко ти душа все дишаща остала!*

III

*Една муха се бие по стъклото на широкия прозорец.
Тук вътре мека топлота, приятност*

*и нечий шепот в странен полусън;
средизимна, мрътвосива необятност,
простора се открива там отвън.*

*Една муха се бие по стъклото на разделния
прозорец.*

Къде се тя стреми — мушица, шушка — ?

*И аз се вирам, ето я колос,
вселената засенил и се люшка*

пред сянката си гръмнат, — ням въпрос — !

*Една муха замръзна върх стъклото на студения
прозорец.*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.